

Frunzele toamnei

Eugenia Calancea

Asculți acum toamna că n-a trecut mult
Și toate clipele se vor duce deodată,
Dar iartă totul într-al luminii temult,
Când iubita toamnă te mai cheamă odată.

Primești-o să intre din nou în inima ta,
Că doar nu vine singură cu veșnicia,
Ascult-o să-ți spună chiar dragostea sa
Și-n suflet îți vei clădi cu drag bucuria.

Las-o să-ți spună povești din roman,
Cu negură și plante ce se usucă,
Că prețul toamnei ne dulce-n calvar,
Dar iubește cerul ce se ridică.

Prețuiește tot ce-ți dorești din inima ei,
Că uneori toamna te mângâie sub soare
Și cântă melodia-n ritm cu temei,
Pentru cei ce-au adormit în vale.

Când vine vântul, zboară frunza încotro vede,
Apoi vine ploaia ce cade pe ea,
Mai trece timpul și viața mai trece
Zboară și nostalgia iute-n viața mea.